

1) Ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς ἀνοικτοῦ κυανοῦ χρώματος καὶ κόμην ξανθὴν Νάξ. (Ἀπύρανθ.): "Ὅτι νά 'ναι καμμιὰ γαλανομάτα καὶ ξαθιά, τὴ λένε 'γαλίνα. Εἶδα 'γαλίνης εἶν' εὐτός, κρύος ἄθροπος. Συνών. γ α λ ά ν η ς, ρ ο ὗ σ σ ο ς. 2) Θηλ. οὐσ., εἶδος μικροῦ ἰχθύος ποικιλοχρώμου καὶ ἀποστίλβοντος συγγενεύοντος πρὸς τὸν γ ὕ λ λ ο ν Κάρπ. (Ἀρκάσ. "Ελυμπ. Μεσοχώρ.) Κάσ. Τῆλ.: Πάει παραπέρα, μπιτσάνει μία γγαλίνα Κάρπ. (Μεσοχώρ.) "Ημῆσιασα καὶ μερικὲς γγαλίνες καὶ μερικὸν κωβιὸν Κάσ. Πβ. γ γ α λ ί ζ α.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τὸν τύπ. 'Υαλίνης Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γυαλινιζοκοπῶ Κάσ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ γ α λ ι ν ί ζ ω καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - κ ο π ῶ.

Στίλβω, λάμπω: Γυαλινιζοκοποῦ τὰ μάθια σου, πυρετὸ θά 'χης. Συνών. γ γ α λ ί ζ ω, γ γ α λ ι ν ί ζ ω, γ γ α λ ο κ ο π ῶ.

γυαλινίζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ γ α λ ί ν η ς.

Στίλβω, λάμπω. Συνών. γ γ α λ ί ζ ω ΑΙ, γ γ α λ ι ν ι ζ ο κ ο π ῶ, γ γ α λ ο κ ο π ῶ.

γυαλινοβαρκανᾶς ὁ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ γ α λ ι ν ο ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ γ α λ ι ν ὁ ς, καὶ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. β α ρ κ α ν ᾶ ς, τὸ ὅπ. πιθαν. ἐκ συμφυρ. τῶν οὐσ. β ά ρ β α κ α ς + φ ά λ κ ο ν α ς. Ὁ καταβιβασμὸς τοῦ τόνου προφανῶς κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ συνών. ἄ σ π ρ ο κ ε φ α λ ᾶ ς, δι π λ ο κ ε φ α λ ᾶ ς, κ ε φ α λ ᾶ ς καὶ τὰ λοιπὰ εἰς - ᾶ ς ὀνόματα πτηνῶν, ὡς ἄ δ ρ α χ τ ᾶ ς, κ α λ α μ ο κ α ν ᾶ ς, κ λ ε ι δ ω ν ᾶ ς, σ υ κ α λ ᾶ ς, σ υ κ ο φ ᾶ ς κ. ᾶ.

Τὸ πτηνὸν Ἀετομάχος ὁ μέγας (Lanius excubitor) τῆς οἰκογ. τῶν Ἀετομαχιδῶν (Laniidae): Οἱ γυαλινοβαρκανᾶδες εἶναι σὰ γγαλιστεροί, εἶναι μεγάλοι. Συνών. ἄ ε τ ο μ ά χ ο ς, ἄ κ ρ ι δ ο μ ά χ ο ς, δ α γ κ α ν ι ά ρ η ς, δ ά γ κ α ς, δι π λ ο κ ε φ α λ ᾶ ς, κ ε φ α λ ᾶ ς, λ ι ά ρ ι ζ α, λ ι ά ρ ο ς, π α ρ δ α λ ο κ ε φ α λ ᾶ ς, τ ρ υ γ ο ν ο λ ι ά ρ ι ζ α, τ σ α ρ ο υ χ ο π ά τ η ς.

γυαλινομάτης ἐπιθ. ἐνιαχ. 'γαλινομάτης Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πληθ. 'γαλινομάτηδοι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ γ α λ ι ν ο ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ γ α λ ι ν ὁ ς, καὶ τοῦ οὐσ. μ ά τ ι.

Γ γ α λ ί ν η ς 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Δὲ τζὶ σηκώνει τὸ στομάχι μου τσι 'γαλινομάτηδοι (δὲν συμπαθῶ τοὺς γ γ α λ ι ν ο μ ά τ η δ ε ς) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) "Α δὲν ἤτονε 'γαλινομάτα, 'θελε νά 'ναι πιὸ καλὴ αὐτόθ. Πρώτη μου βολά, πού 'δα 'γαλινομάτη κι ὁμορφο αὐτόθ.

γυάλινος ἐπιθ. κοιν. γυάλ'νους πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γυάλινος Ἀμοργ. Δονοῦσ. Σχινουῦσ. κ. ᾶ. γυάλ-λενος Ἀμοργ. Κύπρ. (Αἰγιαλ. κ. ᾶ.) Κῶς Μῆλ. κ. ᾶ. 'γάλινος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γγαλινός Κίμωλ. Πελοπν. (Λάστ.) Σέριφ. Σίφν. Φολέγ. Χάλκ. — Λεξ. Βλαστ. 367 γγέλινος Πόντ. (Ἀντρεάντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ γ α λ ί καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι ν ο ς. Ὁ τύπ. γ γ α λ ι ν ὁ ς κατὰ τὸ γ α λ α ν ὁ ς, ὁ δὲ τύπ. γ γ ε λ ι ν ο ς ἐκ τοῦ ἁμαρτ. γ γ ε λ ί παραλλήλ. τοῦ γ γ α λ ί.

Α) Ἐπιθ. 1) Ὁ ἐξ ὕαλου κατεσκευασμένος κοιν.: Γυάλινος βόλος - γλόμπος - μαστραπᾶς, γγάλινη κανάτα - κούπα-φρουτιέρα-χάντρα, γγάλινο βάζο - κλουβί - κουμπι - μάτι κοιν. Τὸ ἔνα του μάτι εἶναι γγάλινο Ἀθῆν. "Ησπασέμ-μας σῆμ-μερα ὁ κάτ-της τὸ μ-μαστραπᾶν δογ-γγάλ-λενο Κῶς. Εἶν' οἱ λαεῖς τοῦ νιοῦ γγάλινος κ' ἔναν κιρὸ χονματένης Μακεδ. (Κοζ.) Σὲ 'γάλινα πιάτα τρώτε; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θά 'ρθης 'ς τὰ 'γάλινα βουνά, 'ς τσι κοκκαλένιοι κάδοι νά μᾶς 'υρεύγης (ἐκ παραμυθ.) αὐτόθ. "Εχιασεν του ἡ κονκ-κουμάρα τῶ 'ἡπ-ἔσεν χαμαὶ τῶ 'ἔσπασεν σὰν νά 'ταν γγάλ-λενη Κύπρ. (Αἰγιαλ.) Τὸ ποτσί τῶν σπιρτολόων ἐν τ-τενεκ-κείνο, ἄμ-μὰ μπορεῖ νά εἶναι τῶαὶ γγάλ-λενο (τὸ ποτσί τῶν σπιρτολόων = τὸ δοχεῖον τοῦ οἶνοπνεύματος) αὐτόθ. Νά φέρ'ς τοῦ γγάλ'νου μαστραπᾶ 'ς τοῦ τραπέζ' κι τ' γγάλ'ν' τ' πγιάτέλα Στερελλ. (Ἀχυρ.) Τὸ πυθκιακὸ εἶναι ἔνα γγάλε-ρο καθαρὸ (πυθκιακὸ = δοχεῖον ὅπου φυλάσσεται ἡ πυτιά τοῦ τυροῦ). || Αἰνιγμ. Πύργος γγάλινος, κόρη χρυσῇ κάθεται μέσα (τὸ φανάρι) Πελοπν. (Μάν.) || Ἀσμ.

Εἶσαι 'ψηλή, εἶσαι λιγνὴ κι ἀνοιχτοκουταλάτη, πρέπει σου νά σὲ βάλουνε σὲ γγάλινο παλάτι Κρήτ.

Ψηλὰ σ' ἱκεῖνον τοῦ βουνό, ψηλὰ σ' ἱκεῖν' δὴ ράχη ἱκεῖ 'νι πύργους γγάλινους μὴ κρουσταλλένια τζάμια

Θεσσ. (Καρποχώρ.)

Κοντακιανὴ μου πέρικα καὶ λειανοκοκκαλάτη, πρέπει γιὰ νά σὲ βάλουνε σὲ γγάλινο παλάτι

Προπ. (Μαρμαρ.)

Βλέπεις ἱκεῖνον τοῦ βουνό πού 'νι ψηλὰ 'πού τ' ἄλλα; ἱκεῖ 'νι πύργους γγάλινους μὴ κρουσταλλένια τζάμια Ἀλόνν.

Μὴν κλαῖς, ρε μαῦρε Δῆμο, καὶ μὴ θλίβεσαι, ν-ἐγὼ σοῦ φκεῖνω σπῆτι, πύργους γγάλινους Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Μιὰ κόρη ἐκαθότανε 'ς τὸ γγάλινο πηγάδι Ἀντίπαρ. 2) Ὁ ἐκ πορσελάνης κατασκευασθεὶς Μακεδ. (Κοζ.): Γγάλινου πιάτου. 3) Ὁ ἀνοικτοῦ κυανοῦ χρώματος, ἐπὶ ὀφθαλμῶν Νάξ. (Ἀπύρανθ.): "Ὡ! τὸ 'γαλινό σου μάτι κρού πού 'ναι! Ἐμένα μ' ἀρέσουνε τὰ 'γάλινα μάθια. Συνών. γ α λ ά ζ ι ο ς 1, γ α λ α ν ὁ ς 1Α1, γ ε ρ ά ν ι ο ς 1.

4) Ὁ εὐθραυστος ὡς ἡ ὕαλος Ἀμοργ. Ζάκ. Κεφαλλ.: Ἀμύγδαλα γγάλινα Ζάκ. Μὴν τὰ σπᾶς μὲ τὰ δόντια σου (τὰ ἀμύγδαλα), γιατί δὲν εἶναι γγάλινα, εἶναι σκληρὰ Κεφαλλ. Συνών. ἄ φ ρ ᾶ τ ο ς 4, λ ι γ ά θ ι ν ο ς. || Παροιμ.

'Πό 'χει κεφάλι γγάλ-λενο, ἄς μὴ χτυπᾷ 'ς τὴν πέτρα (ἐπὶ ἀδυνάτων, οἱ ὅποιοι συγκρούονται μὲ ἰσχυροὺς) Ἀμοργ.

Β) Οὐσ. 1) Ἀρσεν., ὁ μὴν Ἰούλιος, ἐκ τῆς στιλπνότητος, ἣν ἀποκτοῦν αἱ ὀπῶραι ὠριμάζουσαι κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον Κίμωλ. Κύθν. Μῆλ. Σέριφ. Σίφν. Φολέγ. κ. ᾶ.: Τώρα τὸ Γγαλινὸ καφαλιάζουμε (= καίμεν τοὺς θάμνους ἀγροῦ) Σέριφ. Πρὶν τὸ Γγαλινὸ μὴ φυλάης συκοστάφυλα Σίφν. Συνών. "Α γ ι - Ἡ λ ί α ς 3, Ἀ λ ω ν ά ρ η ς 2, Ἀ λ ω ν ε υ τ ῆ ς 2, Ἀ λ ω ν ι ά τ η ς 2, Ἀ λ ω ν ι σ τ ῆ ς 2, Γ γ α λ ι σ τ ῆ ς 2, Δ ε υ τ ε ρ ο ἰ ο ὕ λ η ς, Ἰ ο ὕ λ η ς. 2) Θηλ., ὄνομα αἰγὸς ἐχούσης λευκὸν τρίχωμα κατὰ τὸ πρόσωπον Χάλκ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γγάλινος καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν.

γυαλιντερινίζω ἁμαρτ. γγαλιδρινίζω Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. ἐπιθ. γ γ α λ ι ν τ ε ρ ι ν ὁ ς.

